GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 6.

W Niedzielę Dnia 20. Stycznia 1805.

Dalszy ciąg stopni zimna i ciepła uważanych w Obserwatorium Krakowskim na Termometrze Reaumura.

W Styczniu 1805.

Dnie Miesiąca	*Rano*	*o godzinie 2giey popołudniu*	*w wieczor.*	*Srzednie zimno całego dnia*
11	—13,6	— 9,0	—15,2	—12,6.
12	—17,4	—10,4	—10,0	—12,6.
13	—12,0	— 6,6	— 7,2	— 8.6.
14	—10,0	†2,0(*)	† 0,6	† 2.46.
15	† 0.6	† 4,6	† 0.6	† 1,93.
16	† 0.5	† 1,5	† 1,5	† 0,83.
17	† 1,0	† 2,5	† 2,0	† 0,5.

(*) *Liczby z znakiem † wyrażaią stopnie ciepła.*

Z Wiednia d. 12. *Stycznia.*

J. C. K. Apost. Mość raczył adiunkta celnego inspektoratu w Neuwienerstadzie, Kaspra Adama Hubera, przez wzgląd na iego wierne i czynne zasługi, mianować nayłaskawiey inspektorem celnym w Kremsie.

W mieście Korneuburg obchodzone także było ogłoszenie dziedziczney godności Cesarza Austryi w sposobie, okazuiącym wierność i szczerą przychylność tamteyszych mieszkańców do Nayiaśnieyszego Monarchy. W dniu uroczystości d. 16 Grudnia r. z. wystąpiła w paradzie przed cyrkuł dywizya Arcy Xcia Karola piechoty w pół do 9 godziny; tamże zgromadził się cyrkuł, C. K. officyerowie, plebani i zakony, celny inspektorat, solni urzędnicy i magistrat. Stamtąd udał się cały orszak przy odgłosie dzwonow, poprzedzony szkolną młodzieżą i wydziałem mieszczan, na ratusz Dywizya dała ognia i przyłączyła się wraz z dziećmi żołnierskiemi do orszaku. Przed ratuszem postawione było oblicze Nayiaśnieyszego Cesarza Jmć pod baldachimem, a obok niego trybuna, na którą weszli C. K. rządowy radca i kreiskapitan Czech, w towarzystwie 3 cyrkularnych kommissarzy Drossdik, Mertens i Hauer, C. K. podpółkownik baron Drechsel, z majorem hrabią Salins i kapitanem Derwill, prezydent miasta Hönig z syndykiem Pesta. Tu był czytany naywyższy patent licznie zebranemu ludowi przez cyrkularnego kommissarza Hammerschmida. W czasie czytania panowała naywiększa cisza, którą na końcu potroyne okrzyki: " Niech żyie dziedziczny Cesarz Austryi! wystrzały z ręczney broni, z moździerzow, odgłos trąb i kotłow przerwały. Szkolna młodzież zaśpiewała zrobioną przez iey dyrektora Chimani pieśń. Potem udali się wszyscy do kościoła, gdzie X. Löwenkreutz miał stosowne do uro-

czystości kazanie, a proboszcz klasztoru Klosterneuburg X. Gaudenz wotywę. Uroczystość zakończył wielki obiad u prezydenta miasta. Kreiskapitan i magistrat udarowali assystuiących żołnierzy pieniądzmi.

Z Brynu d. 11. Stycznia.

Zamieszania w Belgradzie trwaią ciągle; wice dejowie Janczarow, którzy się byli pokryli iuż pomiędzy Kersyalami, iuż w orszaku baszy, wystąpili teraz czuiąc się mocnemi i usiłuią iak dawniey przewodzić. Mordy, aresztowania i walki z Kersyalami są ustawiczne. Mowią iż z Konstantynopola przybędą regularne woyska (zapewne Janczarowie) do Belgradu.

Z Konstantynopola donoszą pod d. 29 Listopada r. z. iż między Portą i Ismaelem baszą, który sobie przywłaszczył baszowstwo Akry, zawartą została ugoda, przez którą potwierdzony iest na temże baszowstwie, z obowiązkiem wydania Porcie pozostałych skarbow po zmarłym Ghezzarze baszy, które podług doniesienia kapitana baszy nie przechodzą 2 mill. piastrow. Ghezzar basza daleko był za bogatszego miany. Na mocy tey ugody odstąpił kapitan basza od oblężenia Akry i powraca do Konstantynopola.

Rzplta 7 wysp wysłała nowego ministra do Porty, który iuż miał wstępną audyencyą tak u W. Wezyra, iako i u W. Sułtana. Urzędowanie swoie zacżął od przełożenia Porcie, iż rząd iego w teraźnieyszych smutnych okolicznościach nie iest wstanie wypłacić iey zaległy od 3 lat baracz po 70,000 piastrow, którą summę zmnieyszył Sułtan za przeszły czas na 40,000 piastrow rocznie, i zaraz ią tenże minister wypłacił.

Gdy W. Sułtan dowiedział się, że woyska od 2 miesięcy nie są płatne, nałożył natychmiast 3 mill. piastrow przymuszoney pożyczki na kupcow i inne bogate osoby, i kazał woyskom w dwoynasob zaległy żołd zapłacić, aby przez to odiąć im wszelkie nieukontentowanie.

D. 9 Listopada, iako w dniu przeznaczonym początkowo na koronacyą Cesarza Francuzow, dawał marszałek Brune wielki obiad, na którym znaydowali się wszyscy znakomitsi Francuzi w Konstantynopolu. W środku ieszcze Listopada prosił on był Porty o zasłonę w podroży swoiey przez tureckie prowincye; wyznaczono na ten koniec officyera i potrzebnych żołnierzy. Względem powozow i koni poczynione także potrzebne urządzenie; lecz marszałek Brune oświadczył ieszcze, iż na iednego gońca z Paryża oczekiwać musi.

Z Paryża d. 28. Grudnia.

Wczoray otworzył J. C. Mość w nowym i świetnym sposobie posiedzenia ciała prawodawczego. O godzinie 11 przed południem zgromadziły się członki ciała prawodawczego w wielkim stroiu na salą posiedzeń, w którey znaczne poczyniono z ozdobieniem odmiany. Cała część zaymuiąca mieysce mownicy, stoły prezydenta i sekretarza, składa się teraz z iednego tylko podniesienia, na którym wystawiony iest wspaniały tron dla Cesarza. Obok niego znayduie się wiele w starożytny sposob robionych siedzeń dla Xiążąt i W. W. państwa urzędnikow. Na przeciwko i nad siedzeniami prawodawcow wystawiono bardzo piękny tron dla Cesarzowey. Wszystkie galerye były zapełnione widzami. W południe wystrzał armatny ogłosił przybycie Cesarza i deputowani senatu, trybunatu i rady stanu wchodzili iedni po drugich, a zaniemi zaraz Cesarz z Xiążętami W. W. urzędnikami &c. Okrzyki "Niech żyie Cesarz!" towarzyszyły mu aż na tron. Xiąże Jozef, iako W. Elektor, przyzwał członki ciała prawodawczego do wykonania przysięgi. Jeden z kwestorow przywoływał każdego z imienia i ten głośno

wymówił: "Poprzysięgam posłuszeństwo konstytucyom państwa i wierność Cesarzowi!,, Póki tylko wykonywana była przysięga stał Xżę Józef. Po skończoney przysiędze podniosł się Cesarz, prawodawcy usiedli, i miał następuiącą mowę:

"*Mci Panowie deputowani z departamentow do ciała prawodawczego, Mci Panowie Trybunowie i Członki moiey rady stanu!* Przychodzę prezydować przy otworzeniu waszych posiedzeń; chcę waszem pracom szanownieyszą i okazalszą nadać powagę. Xiążęta, Urzędnicy, Żołnierze, Obywatele! wszyscy w zawodzie naszym ieden tylko cel mamy, interes oyczyzny. Jeżeli ten tron, na który mnie Opatrzność i wola narodu wyniosła, miłym mi iest, to dla tego, że on iedynie bronić może nayświętszego interessu ludu Francuzkiego. Bez dzielnego i oycowskiego rządu musiałaby się Francya obawiać powrotu nieszczęść, których iuż doznała. Słabość naywyższey władzy iest dla ludow nayokropnieyszem nieszczęściem. Jako żołnierz lub pierwszy konsul iedną tylko myśl miałem, teraz iako Cesarz nie mam inney, a ta iest dobro Francyi. Poszczęściło mi się uświetnić ią zwycięztwami, utwierdzić mądremi traktatami, wyrwać z nieładu i przygotować towarzyskie i religiyne obyczaie. Jeżeli mnie w środku moich prac śmierć nie zaskoczy, tedy spodziewam się zostawić potomności pamiątkę, która moim następcom służyć będzie za wieczny przykład lub naganę. Moy minister wewnętrzny przełoży wam ninieysze położenie państwa, a mowcy moiey rady stanu rożne potrzeby prawodawstwa. Rozkazałem, aby wam podane były rachunki, które mi ministrowie z swoich wydziałow podali. Jestem kontent z dobrego stanu naszego skarbu. Jakkolwiek wielkie są wydatki, wystarczaią iednak na nie przychody. Jakkolwiek zaś wielkie bydź mogą przygotowania do woyny, w którą wplątani iesteśmy, nie będę iednak żadnych nowych ofiar od mego ludu żądał. — Nader przyiemną byłoby dla mnie rzeczą, gdybym przy tak uroczystey epocę mogł widzieć panuiący w świecie pokoy; lecz polityczne zasady naszych nieprzyiacioł i świeży ich postępek względem Hiszpanii, okazuią aż nadto trudność pokoiu. Nie chcę powiększać granic Francyi, ale utrzymać iey całość. Nie mam ambicyi mieć większy wpływ w Europie; ale też nie chcę tego tracić, który już otrzymałem. Żaden kray nie ma więcey bydź do państwa francuzkiego wcielony; ale nie odstąpię moich praw i związkow, które mnie łączą z kraiami przezemnie utworzonemi. Przyznaiąc mi lud moy koronę, przyiął także na siebie obowiązek, czynić to wszystko, czego tylko okoliczności wymagać mogą, dla utrzymania iey świetności, która do iego dobra i chwały, rownie iak dla moiey koniecznie iest potrzebną. Mam zupełne zaufanie w dzielności narodu i w waszych ku mnie uczuciach; iego naydroższy interes iest ustawicznym przedmiotem moich starań. Mci Panowie deputowani z departamentow do ciała prawodawczego, Mci Panowie Trybunowie i członki mey rady stanu! Wasze postępowanie w czasie ostatnich posiedzeń, gorliwość, która was do oyczyzny i do moiey osoby zapala, ręczą mi za wsparciem, iakiego po was żądam i iakie spodziewam się otrzymać w czasie teraźnieyszych posiedzeń.,,

Mowa ta, którą Cesarz poważnym powiedział głosem, była z wielkim natężeniem słuchana, po iey skończeniu dał się iednostayny głos słyszeć: "Niech żyie Cesarz!,, J. C. Mość bardzo był kontent z tey przychylności i całemu zgromadzeniu odchodząc podziękował. Prezydent Fontanes odprowadziwszy z

25 członkami J. C. Mość do ostaniey bramy, rzekł do prawodawcow: " Obiecał mi Cesarz podać na pismie mowę, którą dopiero miał, i którey dziwiliście piękność. Jutro będziemy się naradzać nad odpowieniem adressem na tę mowę, i dla tego zwołuię ciało prawodawcze na iutro w południe na posiedzenie. „ — Cesarz i wszyscy urzędnicy tak byli ubrani iak w dniu koronacyi; wyiechał o godzinie pierwszey po południu z Tuilleri, a powrocił o godzinie 3.

Dziennik Argus czyni uwagi nad zachodzącą roznicą między mową, którą Cesarz ciało prawodawcze otworzył, i mowami Króla Angielskiego, przy otwieraniu parlamentu.

Na prozbę Papieża kazał Cesarz uwolnić aresztowanego w Rzymie przed kilku miesiącami kawalera Vernegues, oco nastąpiło poroźnienie między dworami rossyyskim i papiezkim.

Papież darował Elektorowi Arcykanclerzowi kosztowny łańcuch złoty.

Monitor opisuie pesiedzenie senatu d. 13 t. m. na którym wciągniono w xięgi senatowe akta urodzenia Xżąt Napoleona Karola i Napoleona Ludwika, synow Xięcia Ludwika, brata cesarskiego. Arcykanclerz miał z tey okoliczności mowę, na którą prezydent Neufchateau odpowiedział. Wyraził ostatni między innemi: " W ustanowieniu następstwa tronu miał senat, a szczególniey lud w zamiarze zapobiedz, aby kobiety nie osiągały rządow Francyi, i aby tron cesarski przez małżeństwa nie był przez obcych posiadany. Francya musi podług swego położenia zostawać zawsze nienaruszoną i bydź strożem Europy. Szczęściem narod iest woiennym, i ma armiią narodową. Ducha tego potrzeba troskliwie utrzymywać; on zabespieczył naszą oyczyznę, iż nie stała się pastwą cudzoziemcow. Nie chcemy nikogo nachodzić, ale nie chcemy się wystawiać na niebespieczeństwo nayścia. Im bardziey pokoy lubiemy, tem więcey powinniśmy się ćwiczyć w sztuce woienney. Woiownicy chcą bohatyra, aby ich do zwycięztwa prowadził; pod innym nie poszliby znakiem. W nieśmiertelney swoiey odpowiedzi na krok senatu, przyrzekł Wielki Napoleon Francuzom w swoich następcach żołnierzy i rządcow. Te dwa słowa wszystko mowią. Własnością to iest gieniuszow w niewielu słowach wyrażać myśli, które mogą długiego zastanowienia potrzebować. Pierwszy raz podaie się senatowi sposobność do zaświadczenia urodzin Xiążąt z krwi cesarskiey. Dziś będzie nowa sala otworzona; i mogłoż to pod szczęśliwszą wrożbą nastąpić?„

Na radzie stanu naradzano się nie dawno o zniesieniu republikanckiego kalendarza. Berenger naypierwszy mocno obstawał za utrzymaniem kalendarza; do iego zdania przychyliło się kilku innych radcow, nakoniec i sam Cesarz.

Dnia 31. *Grudnia.*

Onegday dawał Papież audyencyą 1200 osobom na wielkiey galeryi muzeum Napoleona, które żądały bydź iemu przedstawione i pozwolił im ucałować pierścień S. Piotra. W tey liczbie znaydowała się także Pani Genlis, z którą Papież iak mu ią tylko wymieniono, długo rozmawiał, chwalił iey talenta, a nadewszystko pobożne ich użycie. Wczoray odwiedził kościoł S. Rocha, a d. 26 kościoł S. Tomasz z Akwinu. Powitał go pleban łacińską mową, na którą gdy odpowiedział odezwało się pienie w muzyce, *Tu es Petrus.* Lud ieszcze zawsze, gdzie się tylko pokaże, natłokiem się ciśnie; Oyciec S. daie mu błogosławieństwo i pozwala pantofle całować.

Pruski poseł margrabia Luchesini, o którym niektóre włoskie pisma głosiły, iż d. 9 Grudnia do Pezaro wyiechał, ciągle się tu znayduie.

Na wczorayszem posiedzeniu postanowił trybunat, rownie iak ciało prawodawcze adres odpowiedzi na mowę cesarską przy otworzeniu posiedzeń ciała prawodawczego. W trybunacie wniosł Chabot adres. " Nie chcę tu, (rzekł) przypominać wrażenia, iakie mowa J. C. Mci na wszystkich umysłach sprawiła. Dla odmalowania owey czułey dobroci, owego ślachetnego umiarkowania, owych mocnych wyrazow, owego maiestatycznego i oycowskiego głosu, które tak żywy sprawiły zapał, potrzebaby powtorzyć te same wyrazy, które z tronu były powiedziane, lecz one są w waszey pamięci i na waszych sercach wyryte.,, Trybunat odniesie w całym składzie Cesarzowi adres.

Z Buony donoszą, iż przybyły z Ameryki bogato ładowny hiszpański okręt został od Anglikow przed Ferrolem zabrany. Anglicy naywięcey na podobne okręty czychaią, ponieważ wiożą złoto i srebro. Francuzka fregata Dido, która powrociła z Ameryki, miała Anglikom odbić hiszpański okręt płynący z cukrem, złotem, srebrem &c. z Hawany.

D. 29 Grudnia odprawił tuteyszy reformowany kościoł publiczne nabożeństwo z powodu koronacyi Cesarza Jmć. Policyyny i departamentowy prefekt, wszyscy protestanccy senatorowie, trybunowie, prawodawcy i radcy stanu znaydowali się na tem nabożeństwie. Przed i pokazaniu, które miał Marron, śpiewano dwie kantaty. Na końcu kazania odezwał się znowu Marron z niezwyczaynym zdaniem, polecaiąc Oyca S. Opiece Naywyższego, i modły do Bostwa kierował, abyśmy w Chrześciiaństwie rychło, iednego tylko Pasterza i iednę Owczarnię znaleść mogli. Kościoł był do uduszenia ludem napełniony.

W ostatnią niedzielę podpisał Cesarz małżeńską umowę między jenerałem Dupont W. officyerem legii honorowey i corką jeneralnego lasow dozorcy Bergera.

D. 28 mieli margr. Souza i jenerał Knobelsdorff pożegnalną, a następca elektorstwa Wirtemberskiego przedstawiaiącą się audyencyą u Cesarzowey.

Jenerałowie siły lądowey i morskiey dali w ostatnią środę ucztę dla Cesarza na teatrze olimpickim, która zaczęła się od obiadu na 200 osób, daley dana była kantata Trasibul, Vaudeville, balet i nakoniec bal. Cesarz, Xiężęta i Xiężniczki zaszczycili tę ucztę swoią obecnością. Cesarzowa dla swoiey słabości nie mogła się na niey znaydować. Na sali wisiały tarcze, spisy i szpady dawnych francuzkich rycerzow i bohatyrow: Duguesclina, Bayarda, Montmorencego, Clissona, Bouillona, Vendoma &c. Zdobyte we Włoszech, Egipcie &c. w czasie ostatniey woyny chorągwie, wisiały u sufitu nad popiersiami Dessaixa, Klebera, Jouberta, Caffarellego i innych jenerałow, którzy kosztem własnego życia przyłożyli się do ich zdobycia. W środku pomiędzy niemi znaydowało się popiersie Napoleona laurami uwieńczone, i napisem u dołu." Jenerałowie siły lądowey i morskiey Cesarzowi.,, Xiężęta Jozef i Ludwik znaydowali się na obiedzie. Wszystkie zdrowia spełniano przy woyskowey muzyce. Gdy spełniano zdrowie Cesarza grany był marsz bitwy. Cesarz przybył tam o godzinie 8 w wieczor, znaydował się na Vaudeville, którey był bohatyrem Karol W. i oddalił się około połnocy. Nie spodziewanie rozpoczął się bal, w puł godziny wszystko było urządzone. Marszałkowie Murat i Ney, jenerałowie Marmont i Beauharnois rozpoczęli taniec. Cesarz miał na sobie mundur swoiey gwardyi. Bal trwał do godziny 4 z rana. Na balecie popisywali się Vestris i inni sławni baletnicy. Uczta ta iedyna w swoim rodzaiu była w naylepszym porządku obchodzona.

Mamy urzędowne potwierdzenie, że ani

w włoskich naszych nadgranicznych departamentach, ani w Rzpltey włoskiey nie pokazała się dotąd zaraźliwa choroba.

Monitor mieści następuiące doniesienia z Hiszpanii: W Maladze lubo iuż zupełnie ustała choroba, nie przywrocono iednak ieszcze kommunikacyi ani morzem, ani lądem. Mowią, iż miasto będzie wprzody powszechnie wykadzone. W Alikancie umarło 3600, a w Kartagenie około 14.000 osób na zaraźliwą chorobę. Pułnocna część Hiszpanii zupełnem cieszyła się zdrowiem. W Kadyxie ustała iuż także choroba, tylko ieszcze w iedney Kartagenie panuie. Z powodu woyny z Anglią rozkazano nadbrzeżnym okrętom powykładać ładunki. Woyska nie przestaią się ściągać na przeciw Gibraltarowi.

Arcybiskup paryski wydał rozkaz odprawienia po wszystkich kościołach iego dyecezyi *Te Deum laudamus* z powodu koronacyi.

P. Palissot-Beauvais nadał teraz nowey afrykańskiey roślinie nazwisko *Napoleone Imperialis*, kazał ią wysztychować i kopersztych Cesarzowi przypisał.

W Mexyku panuią zaburzenia.

D. 3 t. m. rozbiły się pod Wissant 2 angielskie woienne brygi; ieden spalili sami Anglicy, a drugi o 10 armatach musiał się z 48 ludzi batteryom nadbrzeżnem poddać.

List z Kadyxu d. 8 Grudnia. "Wczoray rano krążyli Anglicy pod hiszpańską i francuzką banderą przed naszem portem, dla tem łatwieyszego oszukania powracaiących z Ameryki hiszpańskich okrętow. Zdaie się, że ten podstęp przyniosł im iuż korzyści. — W Maladze znaydowały się 3 angielskie okręty, ktore przytrzymano. Tamteyszy angielski konsul, rownie iak osiedli tam Angielscy kupcy maią domowe straże. Zabrane hiszpańskie okręty, ktore do Gibraltaru zaprowadzono, nie są ieszcze skonfiskowane, oczekuią dopiero na rozkazy admiralicyi.„

W Malcie wiele Anglicy zabieraią ludzi do robot około fortyfikacyy. Podług naszych pism maią tam zaburzenia panowac.

D 28 t. m. podane zostały ciału prawodawczemu rożne dzieła od uczonych, iako też oda P. Marrona na koronacyą Cesarza. Deputowany Bassinge oddał kopersztych Leodyyskiego sztycharza Schotte, wystawuiący odwiedzenie przez Cesarza spalonego tam w czasie woyny przedmieścia Amercour, ktore kazał wybudować. Ciało prawodawcze kazało go na sali zawiesić.

D. 26 miał instytut narodowy publiczne posiedzenie, na ktorym rozdawał wyznaczone nadgrody na rok 13. Przeszło 100 kawałkow było w poezyi nadesłanych, ale żaden nie odebrał nadgrody. Nadgroda w wymowie, ktorey przedmiotem była pochwała Boileau, przyznaną została P. Auger, będącemu w wydziale ministra wewnętrznego. Nadgrodą w poezyi na rok przyszły iest na następuiące przedmioty wyznaczona: "Wędrownik; niepodległość uczonych; wpływ teatru na obyczaie i gust.„ Każde rozwiązanie tych zadań musi przynaymniey 100 wierszow zawierać. Nadgroda w wymowie na rok przyszły iest: "naylepszy uczony obraz Francyi w 18 wieku.„

U tuteyszego drukarza Dubray wyszedł obszerny opis uroczystości koronacyi.

Czwartki będą odtąd pięknemi dniami dla teatru francuzkiego, tak iak niegdyś były środy. Aktorowie otrzymali rozkaz grania w każdy czwartek traiedyi, ktora im naznaczona będzie.

Senatorowa Lucyanowa Bonapartowa iak tylko po połogu wydzrowieie opuści Medyolan.

Francuzki jenerał Verdier dał na wsparcie ubogich chorych w Livornie 4000 fr.

Z Madrytu d. 14. *Grudnia.*

Woyna Anglii wydaną nakoniec zoftała.

P. Piotr Cevallos pierwszy sekretarz ftanu w wydziale intereffow zagranicznych za rozkazem Krola Jmć przesłał wszyftkim radom pozawczoray, a gazeta tuteysza pod dniem dzifieyszym ogłasza oświadczenie naftępuiące:

Przywrocenie pokoiu przez traktat w Amiens, na który mocarftwa Europy z takim ukontentowaniem patrzyły, krótko nieftety trwał dla szczęścia ludow. Publiczne radości, którėmi obchodzono tak szczęśliwy i wielki wypadek, nie ukończyły fię ieszcze były, gdy woyna na nowo rozpoczęta, zniszczyła spokoyność publiczną, a szczęśliwość, którą zawarty traktat pokoiu przynofił niknąc zaczęła. Gabinety paryzki i londyński trzymały całą Europę w zawieszeniu, i w niepewności między obawą i nadzieią widząc codziennie niepewnieysze wykonanie umowionych warunkow, aż nakoniec niezgoda rozżarzyła pomiędzy niemi pochodnię woyny, która koniecznie musiała dofiągnąc inne mocarftwa, Hiszpaniią i Hollandyą, bo te umawiały fię z Francyą w Amiens, a intereffa i związki polityczne tak są pomiędzy niemi ścisło złączone, że trudną nader rzeczą było aby nakoniec nie ftały fię uczeftnikami obelg i zniewag wyrządzonych ich sprzymierzeńcowi. W takowey okoliczności J. K. Mość ugruntowany na nayftalszych zasadach dobrey polityki, wolał raczey dadź pofiłki pieniężne niżeli doftarczać oznaczoną liczbę woyska i okrętow, które na mocy przymierza w roku 1796 zawartego, Francyi doftawić był obowiązany; dla tego przez swoiego miniftra w Londynie, tudzież przez agentow angielskich w Madrycie dał poznać dworowi londyńskiemu w sposobie naywyraźnieyszym swoie niezmienne i ftałe przedfięwzięcie pozoftania neutralnym w tey woynie, i miał na moment przynaymniey ukontentowanie, że to zapewnienie dobrze napozor od dworu londyńskiego przyiętem było. Lecz ten gabinet, który ułożył iuż sobie był rozpoczęcie woyny z Hiszpaniią iak tylko będzie w ftanie wydania iey, nie wsposobie i nie podług prawideł przepisanych prawami narodow, ale wsposobie napadu i przywłaszczenia sobie korzyftnego, szukał bardzo błachych pozorow, aby prawdziwie neutralne poftępowanie Hiszpanii w wątpliwość wprowadził, a przez to aby nadał większą ważność na pozor chęciom W. Brytanii utrzymania pokoiu, zyskał na czafie przez uspienie rządu hiszpańskiego i w niepewności utrzymał opiniią publiczną narodu angielskiego względem swych zamiarow niesprawiedliwych i ułożonych od dawna, których tenże narod w żadnym sposobie nie mogłby pochwalić. Tym sposobem w Londynie udawano sztucznie wspieranie rożnych żądań podanych od Hiszpanow i ich agentow, w Madrycie przesadzano i wychwalano spokoyne zamiary Monarchy Angielskiego: lecz nigdy przeftać niechciano na szczerey i otwartey przyiaźni z iaką na noty ich odpowiadano; myślano raczey o przesadzaniu i zmyślaniu uzbroienia, którego wcale nie było, wnosząc (pomimo naywyraźnieyszych, naypewnieyszych zapewnień z ftrony dworu hiszpańskiego), że pofiłki pieniężne dane Francyi, przenofiły wartość woyska i okrętow zapewnionych przymierzem roku 1796, iak gdyby kwota nieoznaczona dozwalała Anglii uważać Hiszpaniią za głowną ftronę w woynie. Lecz, że ieszcze nienadszedł był czas aby zrzucić zasłonę ukrywaiącą to, co Angliia knowała, położono za warunek, pod którym Hiszpaniia za neutralną uważana będzie, aby wszelkie uzbroienia w portach hiszpańskich uftały i aby w tychże portach zabroniono sprzedawać zdobyczow, które Francuzi zabraćby mogli; pomimo, że tak ieden iak i drugi warunek, chociaż żądany z tonem zuchwałym i nie zwyczaynym w tranzakcyach politycznych, był ścisło dopełniony, ufiłowali iednak agenci gabinetu londyńskiego okazywać zawsze nieufność i odebrawszy gońcow od swego dworu opuścili śpieszno Madryt, nie uwiadomiwszy bynaymniey dworu hiszpańskiego o treści depeszow odebranych.

Sprzeczność wynikaiąca z tego wszyftkiego pomiędzy poftępowaniem gabinetow madryckiego i londyńskiego byłaby doftateczną do okazania iasno całey Europie złey wiary, taynych i podftępnych krokow minifteryum angielskiego, chociaż samo nie okazało ich przed obmierzłym czynem, niespodziewanego napadu, bitwy i zabrania fregat hiszpańskich, które żegiuiąc z pewnością pokoiem zaręczoną były stucznie napadnięte za rozkazem rządu angielskiego, który w tym momencie był podpisany, gdy tenże rząd żądał warunkow do przedłużenia pokoiu i naywiększe czynił zapewnienia, i gdy okręty iego opatrywały fię w żywność i inne potrzeby w portach hisz-

pańskich. Też same okręty angielskie, które używały nayzupełnieyszey gościnności w portach hiszpańskich, dowodzą dobrey wiary z iaką Hiszpaniia zapewniała Angliią o szczerości swoich układow i stałości swoiego przedsięwzięcia utrzymania neutralności. Też same nawet okręty mieściły iuż na łonie swoich dowodzcow niegodziwe rozkazy gabinetu londyńskiego, nakazuiące zabierać po morzach własności hiszpańskie. Też rozkazy rozszerzyły się iuż były wszędzie ponieważ wszystkie angielskie woienne okręty na morzach Ameryki i Europy zatrzymuią i przyprowadzaią do portow angielskich okręty hiszpańskie, które napotkaią, nie szanuiąc nawet okrętow naładowanych zbożem i przychodzących z stron rożnych dla wsparcia narodu wiernego w roku nieszczęścia i nędzy. Rząd angielski wydał rozkazy okrutne, gdyż na takie zasługuią nazwisko, zatopienia wszystkich okrętow hiszpańskich niemieszczących 100 beczek, spalenia tych, któreby się rozbiły, a zatrzymania i zaprowadzenia do Malty tych tylko, któreby więcey nad 100 beczek nosiły; zatym rozkazem okręt angielski zatopił statek hiszpański na brzegach Katalonii d. 16 Listopada, po zabraniu przez kapitana angielskiego kapitanowi hiszpańskiemu papierow i bandery i oświadczeniu, że tego dopełnia za wyrażnym dworu swoiego rozkazem.

Pomimo tych okrutnych czynow, które tak oczywiście dowodzą dumnych i nieprzyiacielskich widokow, które gabinet St James wykonać umyślił, chce on ieszcze zasłonić przed opiniią publiczną swoie zdradzieckie systema okrywaiąc go pozorem, że fregaty hiszpańskie uprowadzone zostały do Anglii nie iako zdobycz, lecz iako zakład, dopoki Hiszpaniia nie da dostatecznych zapewnień utrzymania neutralności. Ah! iakież większe zapewnienie może i dadź powinna Hiszpania? któryż ucywilizowany narod użył kiedy aż dotąd środkow tak krzywdzących, i tak gwałtownych żądaiąc zapewnienia od innego narodu! Gdyby Angliia miała ieszcze czego żądać od Hiszpanii, iakimżeby się sposobem tłomaczyła po czynie tak niegodziwym i tak zdradzieckim? Jakieżby dadź mogła zadosyć uczynienie za nieszczęśliwą zgubę fregaty *Menedes* całego iey ładunku, wszystkich ludzi i wielkiey liczby znakomitych podrożnych którzy stali się niewinnemi ofiarami tak obmierzłey polityki? Hiszpaniia nieuczyniłaby zadosyć temu, co samey sobie iest winną, i mniemałaby że nie iest zdolną utrzymać swoiego honoru pomiędzy mocarstwami Europy, gdyby ieszcze dłużey pokazała się nieczułą na podobne zniewagi i gdyby niestarała się pomścić zanie z dzielnością i godnością sobie właściwemi.

Król Jmć zachęcony temi uczuciami, wyczerpawszy iuż wprzod wszystkie środki zgodne z godnością iego korony dla utrzymania pokoiu, znayduie się w przykrey potrzebie prowadzenia woyny z Królem W. Brytanii, iego poddanemi i ludami i uchylić formalności tyczące się wydania i ogłoszenia iey uroczystego, ponieważ gabinet angielski rozpoczął i prowadzi woynę bez iey wydania. A zatem J. K. M. kazawszy przez odwet włożyć embargo na wszystkie własności angielskie znayduiące się w iego państwach, rozkazał przesłać wice Krolom, jeneralnym kapitanom i innym dowodźcom rozkazy stosowne do obrony oyczyzny i krokow nieprzyiaznych przeciw nieprzyiacielowi; Król Jmć rozkazał także swemu ministrowi w Londynie opuścić tę stolicę z całą legacyą hiszpańską. J. K. M. niewątpi bynaymniey, że gdy poddani państw iego uwiadomieni zostaną o sprawiedliwym gniewie, który gwałtowne postępowanie Anglii musiało w nim wzbudzić, żadnego z tych oszczędzać nie będą środkow, które im waleczność ich podawać będzie w przykładaniu się do odniesienia zupełney zemsty za zniewagę uczynioną banderze hiszpańskiey; w tym celu upoważnia ich do uzbroienia się po korsarsku i zabierania odważnie ładunkow i własności angielskich. J. K. M. ofiaruie im zarazem naywiększy pospiech w przysądzaniu zdobyczy, względem czego dowieść tylko potrzeba będzie, że były angielską własnością. J. K. M. zrzeka się wyrażnie na rzecz uzbraiaiących wszystkich praw, które w podobnych okolicznościach ostrzegał sobie z takowych zdobyczow, tak dalece, że całą i zupełną staną się ich własnością, bez żadney opłaty od nich do skarbu królewskiego. Nakoniec J. K. M. rozkazał, aby wszystko to, co tu wyrażone było, umieszczono w pismach publicznych, a to w tym celu aby doszło dowiadomości całego świata, tudzież aby ninieysze oświadczenie przesłać wszystkim ambasadorom i ministrom królewskim przy dworach zagranicznych będącym, aby wszystkie mocarstwa o czynach takowych uwiadomione zostały i wdały się do sprawy tak sprawiedliwey, spodziewaiąc się, że opatrzność Boska pobłogosławi broni hiszpańskiey dla otrzymania sprawiedliwego i słusznego zadosyć uczynienia za zadane sobie zniewagi.,,

DODATEK

DO № 6.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 20. STYCZNIA 1805.

O Europie.
(Z Neuwiedzkiey Gazety.)

Contra folium quod vento rapitur,
Ostendis potentiam tuam.

Na kuli świata widziemy wodę i stałą ziemię; dwie trzecie iey części są morzami zalane, a trzecia tylko iest stałą ziemią. Ta ziemia, czyli trzecia część kuli podzielona iest na cztery, a od wielu na pięć części. Pomiędzy temi pięciu częściami ziemi iest Europa naymnieyszą częścią. Lecz coż stąd, że Europa iest naymnieyszą częścią, kiedy iak Montesquieu powiada, wzniosła się na tak wielkiey potędze, że iey dzieie nic rowuego wystawić nie mogę? Jey handel, iey żegluga, iey urodzayność, przemysł ludu, rozszerzenie sztuk, umieiętności i rozmaitych użytecznych wiadomości, a co naywiększa chrześciaństwo, którego nauka samą tylko dobroczynną szczęśliwość ma za celu, któremu winnismy nieiako polityczne i narodow prawo, i którego zasada nietylko zbawienie przyszłego życia zdaie się obeymować, ale też przykłada się do szczęśliwości doczesney: — wszystkie te szczęśliwe zaszczyty nad inne części świata, czynią chwałę Europeyczykom, lub ieżeli tak mogę powiedzieć europeyskim Chrześcianom.

Byliż kiedy Europeyczykowie, mieszkańcy naymnieyszey części świata, od Azyatykow, Afrykanow lub Amerykanow zawoiowanemi lub podbitemi? wyiąwszy krotką kampanią Annibala na małey cząstce Europy, nic dzieie podobnego nie wskazuią. Przeciwnie zas Europeyczykowie podbili Amerykę, posiadaią dotąd wszystkie brzegi Afryki: dzierżą do dziś dnia więcey kraiow w Indyach czyli Azyi, niżeli cała Europa wynosi. Potężny azyatycki monarcha, strasznym okrzykniony W. Mogoł, iest dziś hołdownikiem Anglii.

Nie wiem prawdziwie, czyli mam siło lub polityce europeyskiey przypisać, że inne części świata, z których każda przenosi naszą w ludności, pozwolaią nam się zabierać, panować nad sobą i podbiiać. Jest to dowod, że ludzie chociaż dla własnego użytku nie pozwalaią się w iedną całość zebrać, ani dla własnego dobra razem się koiarzyć. *Reliquid mundum disputationi.*

W jeograficznym widoku wyobraża Europa Rzeczpospolitą, czyli powszechny kray Chrześcian, na rożne kształty rządow podzielony. Lubo filozofiia natrząsa się z religiynych przesądow, wyznać iednak musi, gdy zważy w politycznym względzie dawnieysze położenie Europy, że wiele przyłożyły się do wspólnego połączenia, i że one podobno zjednoczyły europeyską siłę do odparcia napaści mieszkańcow innych części świata. Wprowadzenie powszechnego iezyka dla wspólney kommunikacyi, podzielenie kraiow na biskupstwa, rowność wyznania i wynikaiąca stąd iednakowość obyczaiow, nie mało się przyłożyły do powszechnego dobra i wspolnego utrzymania Europeyczykow, zaszczyt iakiego w żadney części świata dotąd nie widziemy, a który się chociaż z nieiakiemi odmianami do dnia dzisieyszego u nas utrzymuie.

Gdyby takowa iednostayność mogła bydź przez te same sposoby zaprowadzona pomiędzy Azyatykami, Amerykanami lub Afrykanami, iuż by było po naszych posiadłościach i osadach w obcych częściach świata.

W czasach kiedy Mahomet nauczał swego koranu z mieczem w ręku, nie było innego prawa, nad prawo przemocy, innego oczekiwania, iak, że Europa padnie łupem tey krwawey nauki. Krucyaty, które tyle potomność nagania, były podobno iedyną tamą, która zasłoniła Europę. Nie było na ow czas inney moralności nad siłę, inney cnoty nad poddanie się. Czasy te, które zaczenaią się od wtargnienia barbarzyńcow do Europy, są oznaczone niewiadomością i spustoszeniami. Naywyższem poięciem, na iakie ludzka natura na ow czas zdobyć się mogła — była woyna.

Podobnychże dożyliśmy czasow przed kilku laty, nie od obcych wprawdzie barbarzyńcow, ale od przewrotnych filozofow. Naypierwszym zamiarem, który cnotą pokryto, było z demokratyzowanie Europy. Rozwiezłość, dzikość i polityczny fanatyzm naprowadził ludzi do rozmaitych kształtow rządu, iednego tylko prawdziwego i wielu wiekow doświadczeniem wspartego nie chciano się chwycić. Stan ten rzeczy trwał do powrotu dzisieyszego Cesarza Napoleona z Egiptu. Na ow czas odmieniła się polityczna filozofiia: moralność rewolucyynego ludu zbliżyła się do prawdziwych zasad; Ewangeliia podniosła swoie światło; prawo rozumu i religii, powstało, że tak rzekę, z kolebki, a z ciemney demagogii Cesarz.

Nadaremnie chciano w nas wmowić, że iest podwoyna cnota: demagogiczna i filozoficzna. Historya naszych cierpień nauczyła nas, że moralność ieden tylko ma początek, to iest w religii. To ważne odkrycie winniśmy doświadczeniu. Ona ogłosiła prawidło: — iż ieżeli się obyczaie wspieraią na religii, tedy utrzymuią się na wzaiem ustawy na dobroci obyczaiow. Z ukontentowaniem widzieliśmy wznoszące się chrześciiaństwo na rozbitkach bożyszczy Robespierowskich, i wszystkie iego gałęzie mogą się bez zawiści rozszerzać. Nasza część świata iest więc znowu chrześciańską Europą.

Taki iest obyczaiowy obraz na końcu 1804 roku. Lecz polityczny? — Woyna między Angliią i Francyą ieszcze się ciągnie, i zeszły dopiero rok żadney stronie nie przyniosł znakomitych korzyści. Po ciszy, iaka teraz w działaniach woiennych panuie, spodziewać się należało, że oba mocarstwa pragną więcey przez negocyacye, i niżeli przez działania czynić. — Z tem wszystkim nie mamy ieszcze żadnych dowodow, ażeby się do siebie zbliżały. Wszystkie wypadki woienne w roku zeszłym kończą się na uzbroieniach, i na wzaiemnych groźbach. Wyiąwszy hollenderską osadę Surynamę, żadna nienastąpiła ważna zdobycz.

Przy tem woiennem położeniu większa część europeyskich mocarstw zostaie obojętnym widzem, nie mięszaiąc się do woyny. Nieporozumienie się miedzy Rossyą i Francyą nie pociągnęło dalszych za sobą skutkow, iak tylko przerwanie dyplomatycznych związkow. Aże nie mogą sobie szkodzic, bez pociągnienia tego lub owego mocarstwa do woyny, zatem neutralność pruska coraz większego nabiera znaczenia, ponieważ zapobiega dalszemu rozszerzeniu się woyny. Neutralność Austryi nie może bydź naruszona, ponieważ woyna morska wcale ią nie obchodzi. Reszta mocarstw nie maią przeważaiącego wpływu do ważnieyszych politycznych zdarzeń. Że Hiszpaniia iest przez Angliią do woyny wyzywana, wiadoma rzecz; lecz ta okoliczność zależy od dalszey woyny lub pokoiu między wielkiemi woiuiącemi mocarstwami.

Potęga iednak Rossyi ważną iest w teraźnieyszych okolicznościach; ona iedna wyrownywa w Europie Francyi. Minister wewnętrzny w Petersburgu, kazał wydrukować, iak petersburska gazeta donosi, ludność Rossyi. Podług tego ogłoszenia wynosi ludność Rossyi, wyiąwszy dwie odległe prowincye, z których rapporta ieszcze nie nadeszły, 33½ millionow dusz. Tyleż prawie liczy Francya ludności; lecz Francya ma oprocz tego Hollandyą, Szwaycaryą, Włochy i Hiszpaniią za podręcznych sprzymierzeńcow, czego Rossya nie posiada, gdyż nie iest podobnemi mocarstwami otoczona.

DONIESIENIA.

Błażey Woycikiewicz, we wsi Dzierązni w cyrkule Kieleckim za pisarza służący na dniu 7 Stycznia 1805 z targu z Krakowa uciekł zabrawszy z sobą pieniądze za sprzedane zboże w summie 4000 zł. pol. Jest on wzrostu małego lat około 27, włosow czarnych gładkich, twarzy blady i bardzo ospowaty, nos ma po lewey stronie znacznie wyrwany. Mowi

i pisze dobrze po niemiecku i po polsku. Ktoby takowego przytrzymał, niechay raczy dać znać do kaminicy X. Teodora Sołtyka K. K. K. tutay w Krakowie na ulicy Grodzkiey pod Nrem. 121, a odbierze nadgrodę przyzwoitą.

Magiſtrat C. K. Stołecznego Miaſta Krakowa Gallicyi zachodniey Panu Błażeiowi Pilichowskiemu woyska Moskiewskiego lekszey kawaleryi ułanow rotmiſtrzowi ninieyszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż Woyciech i Julianna Pilichowscy małżonkowie do tuteyszego magiſtratu Krakowskiego przeciw niemu w sprawie względem okazania praw do domu i ogrodu w wydziale III. pod Nrem 89 ſtoiącego pod dniem 20 Września r. b. powoływaiącą żałobę podawszy o sądową pomoc co sprawiedliwość wymaga dopraszaią ſię.

Gdy zaś magiſtrat tuteyszy dla niewiadomego iego pomieszkania mieysca albo w całe w Ces. Kr. dziedzicznych kraiach nieznaydowania ſię, iemu tu będącego adwokata Pana Litwińskiego P. O. D. ziego niebespieczeńſtwem i kosztem za zaſtępcę poſtanowił, z którym zaczęta sprawa podług uſtawy sądowey dla C. K. kraiow przepisaney prowadzona i rozsądzona będzie, przeto niniejszemi w tym zamiarze napomina ſię. ażeby w dniach 90 albo sam żałobę do wyżey pomienionych realności prawa okazuiącą podał, albo excepcyą że takowey żałoby podac obowiązany nie ieſt okazał, albo nakoniec innego ktoregokolwiek pełnomocnika obrał i tuteyszemu sądowi oznaymił, zgoła ſtosownie do przepisow tych przyłożył prawnych środkow, któreby ku swey obronie naypotrzebnieysze upatrywał, gdyż inaczey onemu wieczne milczenie nakazaneby zoſtało.

Gollmayer.
Łodziński.
Hirschberg. *Z Rady Magiſtratu Miaſta C. K. Stołecznego Krakowa.*
Dnia 2 *Liſtopada* 1804. *Plinta.*

Opisanie Stanisława Wiecheckiego rodem z kraiu Pruskiego z Prus Połudnlowych. Służył za pisarza prowentowego w Starey Wsi u Jaśnie Wielmożney Suchecki. Tenże ukradł 4000 zło. pol. w bankocetlach i 6000 zło. pol. w monecie pruskiey. Miał lat 25, wzroſtu średniego, tuszy otyłey, twarzy okrągłey nieco dziubaty, włosy bląd krotko oſtrzyżone, miał na sobie w dzień ucieczki spodnie manszeſtrowe bronz z piusem, kamizelek dwie, iedna kolorowa w kropki, druga Kaźmirkowa gładka granatowa, z guzikami o iednym rzędzie żołto błyszczącemi, frak granatowy sukienny, z guzikami o iednym rzędzie takiemi iak u kamizelki, sordut granatowy sukienny z kołnierzem czarnym axamitnym, guziki o iednym rzędzie smuklerskie, kożuch z wełną czarną nie pokryty, czapka z ſiwym baranem wysoka kozacka, z wierzchem axamitnym ponsowym kryiącym ſię w baron, i kutasem złotym, nie co przechodzona; koń gniadey ſierci cugowy, lat miał 6, ogon, grzywa i pręga przez krzyż czarna, wartuiący czer. zł. 40. Uiechał na dniu 2 Mieſiąca Stycznia ze Starey Wsi o godzinie 6 rano. Dat d. 9 Januarii 1805. *Ignacy Cieśliński.*

Magiſtrat Miaſta C. K. Lublina niniejszym publicz: Edyktem wszyſtkim i każdemu wszczególności do wiadomości podaie: iż na żądanie Abrama Maierowicza wierzyciela prawnie przekonywaiącego, Licytacya Realności tu w Lublinie pod Nr. 139 ſtoiących, a prawnie przekonaney Katarzyny Bierszyckiey własnych, podług dzieła detaxacyi przez każdego poprzedniczo, lub w czaſie licytacyi w Regiſtraturze przeyrzeć ſię mogącego do ryń. 4035 kr. 35 urzędownie oszacowanych, dnia 25 Stycznia 1805 o godzinie 10 zrana w mieyscu Magiſtratu tuteyszego odprawiać ſię będzie, gdzie więcey offiaruiący ſtosownie do uſtawy sądowey §. 436. długi na tych Realnościach zabespieczone w szacunku ceny offiarowaney na ſiebie przyiąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzeczeniem ſię długu zapłacenia przyiąć wzbraniali ſię, dla tego wszyscy na pomienionych Realnościach Hypotekowani wierzyciele, na tenże termin, ażeby szczególnego przypozwu nieoczekiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797 niniejszym Edyktem wzywaią ſię; gdyż przeciwnie, którzybyna pomienionym terminie nieſtanęli, ani przeciwko kupuiącemu albo te Realności przeymuiącemu, ani do tych Realności, żadnego prawa mieć nie będą lecz swoiey należytości z przedaży albo z innego dłużnika maiątku poszukiwać maią.

Dan w Lublinie dnia 12 Octobra 1804.

Purtscher.
Lewandowski.
Stefanowski. *Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina.* *Jasowski.*

Magiſtrat Miaſta C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszemi do wiadomości podaie, iż w dniu 28 Stycznia 1805 o godzinie 3 po południu na nowym Ratuszu Licytacya względem żądanego wypuszczenia używania łamania Kamienia z gory mieyskiey Laſlotà za wisłą leżącey, pod następuiącemi warunkami odprawiać ſię będzie.

1) Obeymicielowi teyże będzie wolno, tyle sążni kubicznych kamienia wapniſtego w powyższym łamowisku, ile tylko będzie chciał łamać, iednakże swoiemi własnemi ludźmi i naczyniem.

2) Cena fiskalna iednego sążnia kubicznego na Olborę ieſt kray. 30 uſtanowiona.

3) Ten z Licytantow obeymicielem zoſtanie, ktory ſię z obowiąże naywiększą liczbę siągow kubicznych w tymże łamowisku przez ieden tydzień lub mieſiąc wyłamać, a oraz naywiększą kwotę za dozwolenie (olbory) zapłacić.

4) Maią Licytanci przed Licytacyą 50 ryń. iako zakład złożyć.

5) Pozwolenie możności łamania zaczyna ſię zaraz z dniem po ukończoney Licytacyi.

6) Obeymiciel ieſt obowiązany w iednym tygodniu lub w iednym mieſiącu tyle siągow kubicznych, ile przy licytacyi podał, a nie mniey wyłamać, ma zaś tenże za tylą liczbę siągow kubicznych ile ſię w ciągu tygodnia lub mieſiąca wyłamać z obowiązał, choćby ią nie wyłamał, nie odmiennie podług przy Licytacyi uſtanowioney olbory ceny do kassy mieyskiey złożyć. Więcey łamać zaś iak ſię przy licytacyi podiął, ieſt mu zewszech miar wolno.

7) Tenże ieſt obowiązany na koniec każdego tygodnia to ieſt w sobotę wyłamaną liczbę siągow kubicznych tuteyszemu Ekonomowi uſtnie oświadczyć.

8) Po upłynieniu zaś każdego mieſiąca, dla zweryfikowania tygodniowych rapportow Kommiſſya na pomienioną gorę wyznaczona, i wypadaiąca summa, ktorą Obeymiciel za wyłamane przez ten mieſiąc kamienie do kaſſy mieyskiey zapłacić ma oznaczona będzie.

9) Obeymiciel nie będzie mogł przed uskutecznioną wyżey rzeczoną weryfikacyą, ani iednego kamienia z wyłamanych tamże siągow pod karą czer. zło. 100 wywieść kazać.

10) To pozwolenie ieſt tylko prekaryczne, to ieſt, iż Magiſtrat może Obeymicielowi w ktorymkolwiek dniu dalsze łamanie kamienia (bez naymnieyszey przez Obeymiciela rościć sobie mogącey do Miaſta iakieykolwiek o uszkodzenie pretensyi) wypowiedzieć, i zaſtanowić, a dozwolenie łamania z ſtrony Obeymiciela w mieſiąc potemże wypowiedzeniu uſtać ma

11) Wkłada ſię także na obeymiciela obowiązek pilnowania, ażeby nie maiący prawa, tegoż łamowiska kamienia nie uszkadzali, i będzie winien tenże takowe wypadki natychmiaſt Ekonomowi oznaymić.

12) Obeymiciel zaraz po podpisaniu protokułu do tego układu obowiązany będzie, a gdyby ten

13) Popodpisaniu z swoiey ſtrony protokołu od tego układu odſtąpił, na ten czas iego zakład przepaść ma, i na iego koszta i niebespieczeńſtwo, będzie druga Licytacya wypisana.

Gollmayer.
Rangſtein.

Z Rady Magiſtratu C. K. Stołecznego Miaſta Krakowa.
Dnia 24 Grudnia 1804 roku.
de Nikoledon.

Ponieważ Piotr Dąbrowski, rodem ze wsi Brzyczyny, Galicyi Wschodniey, ktory ſię bydź ślachcicem mienił, 28 lat maiący, do wyſtępku łotrowskiego zaboyſtwa na osobach sześciu, nocną porą, w karczmie Wsi Tomaszkowice, w Cyrkule Bocheńskim leżącey, z 31 Marca, na dzień 1 Kwietnia 1799 popełnionego przez 4 wspołwinnych, pierwey iuż śmiercią ukaranych, iako Herszt powołany i zbiegły, ſtosownie do przepisow prawa, dla udowodnienia swey niewinności Edyktem przywołany w sądzie nieſtawił ſię. Przeto tenże, iako o ten wyſtępek okrutny łotrowſtwa, prawnie za winnego uznany, przez C. K. Sąd Kryminalny Krakowski, wyrokiem na dniu 7 Marca, r. b. zapadłym, na karę śmierci wskazany ieſt, ktory to wyrok śmierci, gdy naywyższym nadwornym Dekretem, na dniu 21 Września r. b. zapadłym, potwierdzony zoſtał; zaczym tenże na wspomnionego łotra Piotra Dąbrowskiego, iako nieprzytomnego, i nieſtawiącego ſię, wyrok śmierci zapadły, przez przybicie go dziſiay, to ieſt: dnia 28 Grudnia 1804 na szubienicy, exekwowany, do publiczney także wiadomości podaie ſię.